народно® ЗЕМЕДЕЛСКО ЗНАМЕ XXI век

в. "Народно земеделско знаме" започва да излиза през септември 1945 г. с главен редактор Никола Петков

Издание на земеделското движение в България — ЧАСТНАТА СОБСТВЕНОСТ Е СВЕЩЕНА И НЕПРИКОСНОВЕНА

Брой 34 (654) 3-9 септември 2010 г. | e-mail: nzz@abv.bg; | zemedelci.org | nzzbg@yahoo.com | Излиза всеки петък | Цена 0.50 лв. | Кат. № 509

Доклад за усвояването на еврофондовете

Посланиците на Испания Хорхе Фуентес и на Белгия Марк Михилсен, председателят на парламента Цецка Цачева, министърът по управление на средствата от Европейския съюз Томислав Дончев и и представители на институции по време на заседанието на Комисията

Народните представители от Комисията по европейските въпроси и контрол на европейските фондове приеха Междинния доклад за напредъка по усвояването на средствата от Европейския съюз в Република България за 2010 година.

На заседанието присъстваха председателят на Народното събрание Цецка Цачева, министърът по управление на средствата от Европейския съюз Томислав Дончев и посланиците на Белгия и Испания Марк Михилсен и Хорхе Фуентес и представители на институции.

Посланикът на Белгия Марк Михелсен, под чието председателство е ЕС, приветства волята на това правителство и посочи, че израз на усилията, които полага то, е номинирането на Томислав Дончев.

Посланикът на Испания у нас Хорхе Фуентес посочи, че страната му не е загубила нито едно евро. По думите му България трябва да следва примера на Испания, защото в продължение на 10 години страната му е получавала 1% от БВП на страната от ЕС, а България днес има право на три пъти повече - 3% от БВП.

На стр.3

Нема доказателства – патент на правосъдната ни система

Силвена СТАНИЛОВА

На 2 септември т.г. ВАС даде ход на делото срещу Ахмед Доган и само половин час по-късно го отложи за събиране на доказателства. Така съдебният сезон, съвсем по нашенски, бе открит с отложено дело. Мотивът е, че лидерът на ДПС Ахмед Доган трябва да представи пред Върховния административен съд (ВАС) документи за професионална квалификация в областта на минното дело и хидрологията. Това философът по образование трябва да стори до една седмица.

Процесът срещу политика е за получен от него хонорар от 1,5 милиона лева като консултант по четири хидроенергийни проекта. Делото за конфликт на интереси бе образувано във ВАС по доклад на ресорната парламентарна комисия. Становището на парламентарния орган е, че в случая има конфликт на интереси. Според нея Доган е нарушил закона, защото не е декларирал, че е сключил четири консултантски договора с "Минстрой холдинг" - за "Цанков камък", "Доспат", каскадата "Горна Арда" и язовир "Тунджа". Съвсем не е за пренебрегване и факта, че шеф на "Минстрой холдинг" е бившият мултак Николай Вълканов.

Веднага след като комисията внесе доклада във ВАС на 2 август т.г., делото бе насрочено за 2-ри септември, което може да се определи като светкавична реакция, тъй като останалите казуси във ВАС получават дати за следваща или за небъдна година.

Мандатоносителят на тройната коалиция оправда очакванията на всички и не се яви в съда, тъй като не е длъжен да го прави. Той бе представляван от адвокат Румен Еленски, член на ЦИК и осветен от комисията по досиетата като част от Държавна сигурност. С други думи Доган е представляван от ДС-другар.

От Върховния административен съд се постараха и този път така да овъртолят нещата, че на делото да не му се види скоро края.

На стр.2

63 години от убийството на Никола Пет-

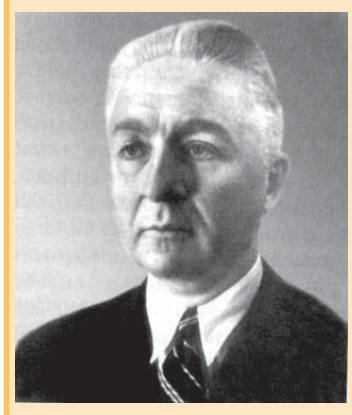

На 23.09.2010 г. се навършват 63 години от зловещото убийство на пламенния радетел за свободна, независима и демократична България Никола Петков - водач на българската демократична опозиция.

С неговото убийство се слага край на опита за демократичното развитие на страната и се налага мрачното 45-годишно безвремие за Отечеството.

За да почетем тази тъжна дата Областното настоятелство на ПП „Обединени земеделци" - Шумен

Организира

на 18.09.2010 г. /събота/ от 11.30 часа

Възпоменателен събор в село Черноглавци, област Шумен, където през 1940 година народният трибун Никола Петков е интерниран по разпореждане на царя, тъй като се опълчва срещу безумния договор с хитлеристка Германия.

Каним всички демократично мислещи хора, членове и симпатизанти на земеделската идея и на Европейската народна партия да почетем с присъствието си паметта на земеделския лидер Никола Петков, на жертвите и пострадалите от тоталитаризма.

Областно настоятелство на ПП „Обединени земеделци", Шумен
Председател
инж. Петър Атанасов

България

125 години от Съединението на Княжество България и Източна Румелия — *На стр. 2*

Общество

Стартират общинските мерки за селските райони — *На стр.5*

Земеделска памет

114 години от рождението на поета-земеделец Сергей Румянцев — *На стр. 6*

Абонамент до 15 септември!

Каталожен № 509

1 месец - 2 лв.
3 месеца - 6 лв.

† СКРЪБНА ВЕСТ

На 24 август 2010 г., на 59 години, след мъчително боледуване почина нашият скъп земеделец, писател, поет и приятел

ВАСИЛ АНГЕЛОВ ЦОЙКОВ

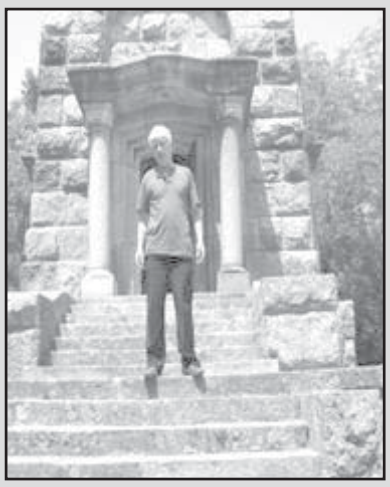

Роден е на 5 януари 1951 г. През 1971 г. завършва строителния техникум в Брацигово. Повече от 20 години той работи като технически ръководител. През 1975 г. завършва висшето си образование в Пловдив, специалнст "Българска филология".

През 1972 г. е назначен като главен редактор на местния вестник "Брациговска трибуна". През всичките тези близо 45 години /1965 – 2010/ има над 15 000 /петнадесет хиляди/ публикации – статии, очерци, стихотворения, разкази, фейлетони, рисунки, карикатури, снимки... във вестници, списания, радио и телевизионни предавания, както и в Интернет. Стотици са афоризмите написани от него. Автор е на 14 книги. В момента има готови още три книги за печат. Членува в "Дружеството на писателите" в Пазарджик.

Главен редактор е на периодичното литературното издание "Умишка", което излиза по негова идея, цялостното му редактиране и печат. Паралелно с основната му работа е бил и журналист на свободна практика.

Написал е книгите: "Мънички приказчици", "Фактологизми", "Съдби", "100 мънички приказчици", "Къси драми", "Богат, беден...", "Огънят", "От ... До...", "ПК 2003", "Без маски", "Жените! Ах, жените!", "Ад и рай" и други.

Поклон пред паметта му!

Земеделците от III МЗД - Пазарджик и Областната организация на ПП "Обединени земеделци"- Пазарджик

ДАРИ СВЕТЛИНА

Васил Цойков

Ако не можеш да бъдеш звезда
или маяк, фар, лампа, свещ...,
светулка бъди!
Кандило дори,
невзрачно светило,
жалък лъч...,
НО СВЕТИ!
ДАРЯВАЙ СВЕТЛИНА!

† СКРЪБНА ВЕСТ

На 55-годишна възраст ни напусна

Инж. ХРИСТО ПЕТКОВ КАРАМФИЛОВ

Той бе дългогодишен член на земеделската организация в Пловдив, активен участник в ръководството на областното и общинското ръководство и радетел за осъществяването на земеделските идеи.

Поклон пред светлата му памет!

От Областното и Общинското настоятелства на ПП „Обединени земеделци" – Пловдив

† СКРЪБНА ВЕСТ

На 83-годишна възраст почина

ГЕОРГИ АНГЕЛОВ ДАСКАЛОВ

Отдал живата си на земеделската идеология, той е бивш Окръжен председател на БЗНС-Никола Петков в Пловдив. Заради политическите си убеждения, като пламенен защитник на земеделската идея, той два пъти е изключван от Софийския университет и прекарва 10 години от живота си по лагери и затвори заради участието си в Земеделското движение.

Поклон пред паметта му!

От Областното и Общинското настоятелства на ПП „Обединени земеделци" – Пловдив

125 години от Съединението на България

Съединението прави силата, силата - независимостта

Силвена СТАНИЛОВА

През 2010 г. се навършват 125 години от Съединението на Княжество България с Източна Румелия. Съединението на страната от 6 септември 1885г. възвръща националното ни самочувствие, то е израз на волята на българите да живеят в единна държава и в същото време, да бъдат част от просветена и цивилизована Европа.

Берлинският договор от юли 1878 г. осигурява своеобразно международно признание на Българската държава и българската нация. Но този договор представлява един несправедлив диктат, който жестоко разпокъсва българската нация, задълбочава балканските противоречия и създава българският национален въпрос. Същността на този въпрос се състои в десетилетните борби на българите за освобождение и обединение на всички български земи в единно отечество. Това определя въпроса за националното обединение като най-важния в развитието на българския народ. Различията между Санстефанския и Берлинския мирен договор стоят в основата на българската национална доктрина и й поставят цели, към които тя винаги ще се стреми и никога няма да може да достигне.

Берлинският договор направи Княжеството притегателен център за цялото българско население извън него. Той определя продължителните борби на благрското население, останало извън границите на Княжеството в продължение на години.

Една от най-масовите прояви на въоръжена съпротива на българите срещу решенията на Берлинския конгрес е Кресненско-Разложкото въстание, избухнало на 5 октомври 1878г. и завършило с неуспех на 25 май 1879г. То е първият опит на българите за национално обединение след 1878г. и очертава основната цел на българската политика за години напред. Първи в борбата за историческото обединение се впускат революционерите от епохата на Възраждането и на Априлското въстание. Стефан Стамболов, Иван Драсов, Захари Стоянов, Никола Обретенов, Христо Караминков и други родолюбиви българи, които основават комитети в Търново, Пловдив, Русе, Кюстендил, Ловеч, София, Разград, Габрово. Дейността им е подпомогната от българските правителства, които осъществят постоянна дипломатическа агитация сред официална Европа за националните стремежи на нашия народ.

"Мизия, Тракия и Македония, разделени от Берлинския конгрес 1878 г." – литография, художник Николай Павлович

Снимка Елисавета РАДЕВА

През зимата и пролетта на 1885 г. съединисткото движение в Източна Румелия се активизира. В началото на февруари група бивши революционери образуват Български таен централен революционен комитет (БТЦРК). В него влизат Захари Стоянов - председател, Иван Андонов - секретар, Тодор Гатев - касиер и членове - Петър Зографски, Спиро Костов, Иван Стоянович, Спас Турчев и др. През пролетта и лятото на 1885 г. в Чирпан, Сливен, Пазарджик, Ямбол, Хасково и други градове и по-големи села се създават революционни комитети. В тях се записват патриотично настроени интелигенти, ръководителите на културни дружества, недоволни от източнорумелийското правителство. Организацията получава пълната подкрепа на княз Александър I Батенберг и на цялата българска общественост. Без да го афишира официално, назначеният от султана главен управител на Източна Румелия Александър Богориди толерира и поощрява съединисткото движение, макар то да е насочено и срещу него като представител на Османската империя. Сигналът за въстанието е даден на 2 септември 1885 г. в столицата на Априлското въстание Панагюрище. Последният управител на Източна Румелия Гаврил Кръстевич в деня на обявяването на Съединението казва: "И аз съм българин. Не мога да не чувствам известно удовлетворение в тази минута".

На 8 септември Александър Батенберг издава манифест към българския народ. В него князът съобщава за провъзгласеното вече Съединение и за решението си да го приеме като общонародно дело. На другия ден той е посрещнат тържествено в Пловдив, откъдето изпраща телеграма до правителствата на европейските Велики сили: "Старата Източна Румелия престана да съществува и народът ме провъзгласи за свой княз".

До обявяването на Независимостта на България през 1908 година българската дипломация поддържа в Европа илюзията за две области, а не за единна българска държава, което тогава не е възприемано от Великите сили. В този смисъл делото, започнало със Съединението, на практика приключва окончателно с обявяването на Независимостта на страната.

За официален празник на страната 6-ти Септември е обявен с решение на Народното събрание от 18 февруари 1998 г.

Нема доказателства...

От стр. 1

И така от ВАС поискаха освен документи за професионална квалификация в областта на минното дело и хидрологията, лидерът на ДПС да представи пред съда и доклад за работата си по консултантските договори.

Вездесъщите юристи от ВАС задължиха от друга страна парламентарната комисията да представи и протокол от заседанието, на което е одобрен докладът, представен в съда.

Като допълнение магистратите поискаха от Министерския съвет пък да представи доказателства (като че ли са прокуратура) кой е взел решение за строителството, финансирането и определяне на инвестирането на четирите обекта, по които Доган е бил консултант. Правителството трябва и да отговори, дали са предвидени държавни пари или средства от еврофондовете за хидроенергийните обекти. Освен това Министерски съвет (забележете) трябва да каже дали "Минстройхолдинг" е подизпълнител на "Алпине Бау", която изгражда "Цанков камък". Националната електрическа компания (НЕК) на свой ред пък трябва да предостави на съда документи за това дали част от заема от БНП – Париба, който е взет за структурирането на проекта АЕЦ "Белене", е пренасочен към "Цанков Камък".

Според парламентарната комисия тези средства са отишли в "Институт по строителство и минно дело" АД – в който "Миннстрой холдинг" притежава 60 процента. Именно от пренасочените пари е платен хонорарът на Доган.

Според адвоката на Доган докладът на парламентарната комисия е политически, защото няма правни доводи в него, а само политически аргументи. Той твърди, че няма конфликт на интереси и че комисията вместо да представи доказателства по делото иска те да бъдат събрани от съда.

Действително голяма част от доказателствата, които съдът изиска, бяха поискани от представителя на парламентарния орган в процеса. Адвокатът на Доган освен това изтъква, че целият доклад е написан въз основа на предположения, като се настоява Върховният административен съд да свърши работата на парламентарната комисия. На въпрос, свързан с поисканите от съда доказателства за професионалната квалификация на Доган, защитникът отговаря уклончиво с "Нямам представа, дали той има възможност".

Всъщност договорите, по които Доган е получил парите, са привидни, а, получавайки сумата, той е в икономическа зависимост от "Минстрой холдинг". Формулата е ясна: от една страна се осигуряват парите, а от друга – политическата протекция. Освен това договорите на Доган са сключени в евро - общо около 1 млн. През 2008 година е имало авансово плащане на 480 000 лева, а законът за конфликт на интереси влиза в сила от 2009 година, когато са изплатени и останалите 1,5 млн. лева.

Полученият хонорар от Ахмед Доган всъщност е доказателство на онова, за което говореше самият той преди време – „за порциите и обръчите". Хонорарът всъщност си е чиста проба подкуп за това, че Минстрой е избран да бъде в Цанков камък, където са похарчени над 400 млн. евро. Така се узаконява всъщност сумата под формата на консултантски хонорари, в което била наглостта на цялата ситуация, защото това се превръщало в рушвет с огромни суми, което, разбира се, при желание от прокуратурата да се квалифицира като престъпление. За никого не е тайна, че Доган работеше в тясно сътрудничество с Мултигруп. Той беше близък до Илия Павлов и до Николай Вълканов и постепенно превърна Движението за права и свободи във филиал на икономическите групировки, къде парите не капят, а текат. Да не говорим пък за последният скандален факта, че Ахмед Доган е взел и комисионна от 1 милион лева от продажба на вакъфски имот в центъра на Пловдив.

Следващото заседание по делото е на 23 септември, когато от ВАС могат отново да ни замажат очите с патентната фраза: „Нема доказателства!"

Новият политически сезон – надежди и очаквания

Синята коалиция по време на първото заседание на новата сесия на Парламента
Снимка: Елисавета РАДЕВА

Силвена СТАНИЛОВА

Депутатите се върнаха на работа след едномесечна ваканция и на 1 септември т.г. стартира новият политически сезон. След като народните представители гласуваха седмичната си програма, представители на политическите сили прочетоха декларации, в които очертаха приоритетите си през новата сесия. Паралелни монолози прозвучаха от трибуната на парламента.

Като цяло доминиращите теми през новия политически сезон ще бъдат реформите в здравеопазването, пенсионната и съдебната система, приемането на държавния бюджет за 2011 г., а и предстоящите идната година избори – за президент и за местни органи на властта. Няма да бъде изненада, ако опозицията поиска първия вот на недоверие към кабинета на управляващата партия ГЕРБ.

Започналата тенденция на намаляване на политическото доверие към управлението на ГЕРБ и евентуалната промяна в степента на подкрепа от други партии ще покажат, дали има по-реално раздвижване на политическия терен. Очакванията са, че тази есен ще стартира дълъг предизборен маратон, чиято кулминация ще бъдат местните и президентските избори през есента на 2011 г. В близките месеци ще видим първите залпове на тези кампании. Втората посока, в която този сезон ще бъде изключително интересен е свързана с чисто управленски въпроси и най-вече начинът, по който ще се държи българската икономика през идните месеци – дали „поправеният" бюджет ще издържи и какво ще се случи с няколкото тежки сектора, в които има натрупано напрежение. В някои от тях стартира нов процес на реформи, така че неизбежно там ще има различни нива на недоволство. Приемането в пленарна зала на „Бюджет 2011" би провокирало остър дебат с управляващите не само от страна на опозицията, но и от подкрепящите кабинета парламентарни сили – „Атака" и Синята коалиция, които ще търсят своята политическа физиономия в навечерието на изборите. По всяка вероятност Синята коалиция ще търси някаква степен на разграничаване от недотам убедителната финансова политика на правителството. Още в първите дни на сезона имаме отчетлива заявка в това отношение от лидера на „Демократи за силна България" Иван Костов. Председателят на „Съюза на демократичните сили" Мартин Димитров също на няколко пъти през летния сезон направи коментари в тази посока. Така че безспорно Синята коалиция ще бъде много активна на тема финансова и икономическа политика и, ако прогнозите на правителството не се сбъднат, тя ще бъде и силно критична.

Не е ясно в каква степен „Атака" би търсила някакво разграничаване от управлението точно по икономическите теми. Тяхната стратегия през изминалите няколко месеца е по-скоро в друга посока. Те се опитаха да възродят част от „класическия си политически арсенал" – неодобрението на членството на Турция в ЕС, добавиха и няколко ляво-популистки идеи по отношение на контролирането на политиката на банките. Желанието за идентичност на „Атака" ще бъде свързано поскоро с тези въпроси.

Едва ли можем да очакваме съществена промяна и в поведението на опозиционните парламентарни партии през този сезон. БСП и през изминалия политически сезон правеше това, което една опозиция би следвало да прави – посочваше негативни примери от ежедневието на управлението на ГЕРБ. От ДПС също не може да се очаква да промени своето поведение, което е по-скоро встрани от политическото ежедневие, реагиращо само при теми свързани с неговото участие в управлението на страната.

През този политически сезон може да се очаква да се изостри опозиционното поведение на Синята коалиция, която продължава да бъде в двойнствена ситуация – „опозиция в управлението". Засега няма индикация, че ГЕРБ и Синята коалиция ще участват в по-широк формат на тези местни избори – например като членове на Европейска народна партия. Така че най-вероятно те ще се конкурират за гласовете на избирателите на местно ниво.

Всички знаем, че резултатите на местните избори са изключително важен показател за общото политическо здраве на партиите и при добро представяне те могат да получат сериозен политически тласък.

Доклад за...

От стр. 1

С този процент Испания е успяхла да преобрази страната, така че България със своите три процента трябва да бъде в състояние да се преобрази три пъти повече, заяви още посланикът на Испания, който пожела страната ни да не изгуби като тях нито едно евро.

В доклада се отчита и че са - подобрени комуникацията и сътрудничеството с Брюксел, което има и превантивен характер. Изградена е система за добра координация при управлението на средствата от ЕС чрез институционални, нормативни и адмнистративни мерки, отбелязва комисията. Според нея е необходимо да нараснат процентите на договарянията и разплащания, с акцент върху качеството на усвояването. Комисията препоръчва при изпълнението на програмите да се търси опростяване и ускоряване на процедурите, проектната подготовка, изпълнението на проекти и разплащанията по тях. Трябва да се повиши административният капацитет за качествени проекти и ефективното им изпълнение.

Според междинния доклад разплатените средства по оперативните програми по цел "Сближаване" към 30 юни тази година са 561 995 868 евро. Общият бюджет за усвояване е около осем милиарда евро. Най-много са разплатените средства по ОП "Развитие на конкурентоспособност на българския бизнес" - 216 932 910 евро, която е и с най-голям бюджет - 1 162 215 552 евро. За сравнение към 30 юни миналата година са платени 80 131 286 евро, а към 31 декември същата година - 207 931 417 евро.

Отчетеният темп на осезаемо нарастване на разплащанията - 7 % за периода от 30 юни 2009 г. до 30 юни тази година, и на договарянията - над 34 на сто спрямо 2009 г., са мотиватор за ускоряване на усвояването на наличните ресурси, е един от изводите на комисията по европейските въпроси.

Председателят на парламента Цецка Цачева повдигна въпроса за необходимостта от специален закон за еврофондовете, който да обедини всички нормативни актове, свързани с тази материя.

Депутатът от ГЕРБ Любен Татарски е на мнение, че има необходимост от възможни промени по отношение на реализацията на проектите и усвояването на средствата по оперативните програми и постави акцент за равен достъп и справедлив подход при разпределянето на средствата. Една не малка част от българските общини нямат възможност да участват в усвояването на средствата от Европейския съюз, защото не са включени в групата на 86-те общини в градските агломерации и в същото време съгласно приетите наредби за рамкиране по Програмата за развитие на селските райони не получават точки заради броя жители. Този подход е неправилен и въпреки, че сме в края на програмния период трябва да се направят промени, смята депутатът. Той ще настоява за промени в съществуващата нормативна база. Според депутата от Синята коалиция Асен Агов заяви, че няма замазване на нито една неудача и има общ език между изпълнителната власт и народните представители. Той постави въпроса за необходимостта от създаването на фонд по отношение на средствата, необходими за археология по ОП „Регионално развитие".

Между 160 – 180 експерти на срочни трудови договори със заплати с абсолютен таван от 2500 лв. ще подпомагат работата на администрацията по усвояването на европейските фондове, стана ясно след заседание на Комисията по европейските въпроси и контрол на европейските фондове. Експертите ще бъдат избирани с конкурс.

Според Комисията със създаването на тези звена ще се ускори усвояването на еврофондовете, особено по ОП "Околна среда", ОП "Регионално развитие" и Оп "Развитие на човешките ресурси". В различните институции ще бъдат назначени различен брой експерти в специализираните звена. В някои структури ще има нужда от пет - шест експерти, а в Министерството на околната среда и водите специалното звено ще бъде от 25 човека.

Екип НЗЗXXI век

От мястото на събитието

Есенната сесия на 41-вото Народно събрание започна необичайно, но изпълнено с много артистизъм. Необичайно бе отсъствието на официални гости. Дори кабинетът беше представен единствено от вицепремиера и финансов министър Симеон Дянков. Той си тръгна преди края на встъпителните речи, явно бе дошъл по погрешка. Премиерът Бойко Борисов не дойде въпреки предварителните съобщения, че ще присъства. Президентът Георги Първанов, който все порядко посещава Народното събрание, и този път пропусна. Арт-изявите не липсваха. Волен Сидеров, верен на себе си, обвини, в изпълнения на театрални етюди представителите на опозицията и обяви ,че "Атака" започва операция "Възмездие". Закани се, че ще започне партизанска война, ако бъде допуснато тези, които ограбиха България, отново да влязат в управлението. А страната няма пари за пенсии и здравеопазване, тъй като те са отдавна заграбени от синьо-червената мафия. **От Синята коалиция подобаващо му отговори съпредседателят Мартин Димитров: „**От изказването на Волен Сидеров виждам, че здравната криза се задълбочава. Видях едно конструктивно предложение - да станат партизани... Искам успешно правителство, но най-добрите приятели са тези, които показват грешките. Предстои ни най-трудния бюджет, едно от най-важните неща е да се направи работна антикризисна група от всички партии в парламента."

На следващият ден в Парламента дойде премиерът Бойко Борисов, за да вземе участие в обсъждането на правителствения доклад за българските приоритети в ЕС по време на белгийското председателство. БСП и ДПС разкритикуваха доклада на Министерския съвет. Лидерът на левицата Сергей Станишев посочи, че правителството е провело само частична дискусия за българските приоритети в "Стратегията Европа 2020" и си поставя амбициозни цели, които не е ясно как ще бъдат постигнати. **Липсата на процедурна възможност премиерът да направи изказване след критиките на опозицията доведе до хаос в пленарната зала**. Премиерът излезе, а след него и депутатите от опозицията. През това време Иван Костов заяви от трибуната, че стратегиите в "Европа 2020" трябва да се превърнат в национална стратегическа рамка. До миналата година е имало основно разминаване между стратегическите документи на България и тези на Европейския съюз. Сега позицията на правителството е много по-реалистична. Една от причините Синята коалиция да подкрепя правителството на ГЕРБ, е възстановеният диалог с Брюксел, прозрачността и подобреното усвояване на еврофондовете, каза Костов. Премиерът неочаквано се върна и обвини депутатите от Коалиция за България в неуважение към изказващите се колеги. Според него аргументите на Станишев за липсата на дебат по националните приоритети в стратегията са неоснователни, тъй като никой от БСП не е останал да чуе позицията на другите парламентарни групи. Репликиран от място, от депутатката от БСП Емилия Масларова, премиерът й отговори с думите: "Масларова , дъвчеш дъвката и не те разбирам, не мога да чуя какво казваш...". В това време в Парламента на посещение имаше група студенти от различни страни, които с нескрит интерес наблюдаваха рабатата на българските депутатите.

Текст и снимки Елисавета РАДЕВА

Патриотизмът

От 5 до 10 август в оздравителния комплекс "Камчия" се състоя писателска среща на млади автори от славянските страни. Българското и руското участие се оказа доминиращо.

Основната тема бе: "Запазване на националната идентичност в епохата на глобализма."

На форума бе поканен и Балчо Балчев, който изнесе пред младите автори лекция на тема: "Патриотизмът като индивидуализъм", която предлагаме на нашите читатели.

НЗЗ XXI век

Балчо БАЛЧЕВ

Вечерта на 7 април 1775 г. английският поет Самюел Джонсън произнася думите: "Патриотизмът е последното убежище на мерзавеца".

Не е ясно по какъв повод и в какво състояние на духа ги е казал, но оттогава тези думи се превръщат в крилата фраза и до ден днешен се използват и цитират по различни поводи и обстоятелства в различни точки на света.

След Самюел Джонсън, и Оскар Уайлд и Бърнард Шоу заклеймяват последователно патриотизма.

"Патриотизмът е добродетелта на порочния", казва първият и "Патриотизмът е злокачествена психопатична форма на идиотщина", заключава вторият.

От гледна точка на тяхната културна и национална принадлежност, както и от гледна точка на техния индивидуализъм и личен светоглед всеки един от тези трима големи автори има своите основания да се произнесе по този начин.

Какво му остава на низвергнатия патриотизъм, освен да си накриви шапката, да подскочи на един крак като заека от "Ну, погоди!" и да изтананика: "А нам все равно..."

Проблемът не е в патриотизма, а във вашия телевизор.

Проблемът не е в патриотизма, а във вашата политическа система.

Проблемът не е в патриотизма, а в спекулиращите идеологии.

Проблемът не е в патриотизма, а в онези, които се възползват от него.

Иначе патриотизмът е простодушен, наивен и доверчив като дете.

Всеки развратник лесно би го подмамил и после ..."в името на народа" могат да се случат страшни неща.

Патриотизмът е истинското детство, той е детската любов, родния край, игрите, дома, семейството, приятелите, Родината.

Патриотизмът е родолюбие.

Но децата порастват и един ден осъзнават, че нещо "държи" Родината и тяхното детство, че нещо "господства" над тях.

На старобългарски и на църковнославянски "държа, държа" означава "власт"- държава, държава.

А "господствам" се свързва в древноруския език етимологически с "господь", оттам с "господарь" или "государь", докато стигнем накрая до "государство".

Държава, държава, государство, царство-господарство, монархия, република, федерация, конфедерация – толкова много други думи са се впили в Родината.

А децата вече са големи и "... песни, что пела нам мать" и "Облаче ле бяло" са вече част от отминалото детство, онова детство, в което всеки е свързал себе си по един неповторим начин с родния дом и Родината.

В този смисъл родолюбието и патриотизма са най-светлия индивидуализъм.

Пак в този смисъл Родина и Държава не означават съвсем едно и също нещо.

И ако е красиво, поетично и дълбоко човешко да се запиташ: "С чего начинается Родина?", то подобен въпрос към Държавата е неуместен.

Защото отговорът идва като плесница: "Държава - политическа общност, заемаща дадена територия, имаща организирано правителство и притежаваща вътрешен и външен суверенитет.

А определението на немския социолог Макс Вебер може определено да ви накара да се събудите: "Държавата е човешка общност, която на определена територия претендира успешно да притежава монопола върху легитимното физическо насилие".

Всъщност, какво е държавата, освен една узаконена фикция - няколко правителствени сгради, казарми, бодлива тел и толкоз. Всичко останало ни се представя като обществен договор, който ти приемаш с навършването на своето пълнолетие, дори още много преди това, още в детската градина. Няма официална церемония, никой дори не те пита, дали искаш или не.

Още тогава политическата държавна система, подобно на Кумчо Вълчо пред козлетата, започва да ти се представя от името на Родината, която ти не само трябва да обичаш, но и за която трябва да се бориш, дори и да умреш, ако се наложи.

Родният дом и Родината, казваха преди години едни лелки и чичковци, това сме ние и най-вече чичкото от портрета на стената. Той е бащата на твоята Родина. Той е поважен от твоето семейство и от твоите родители. За него трябва да си готов да се жертваш по всяко време. Това означава да си добър човек, истински патриот и добър гражданин.

И ако сам не започнеш навреме да си задаваш въпроси, да търсиш отговори и да изграждаш ценностната си система, тези хора ще го направят вместо теб и ти вече ще си готова "тухла", "кирпич" – "Another brick in the wall", както твърдят "философите-поети" от Pink Floyd.

Когато попитали на партийно събрание един манго, дали ще си даде живота за Родината, той с готовност отвърнал: "Ще го дам бе, бате, че то това живот ли е ?"

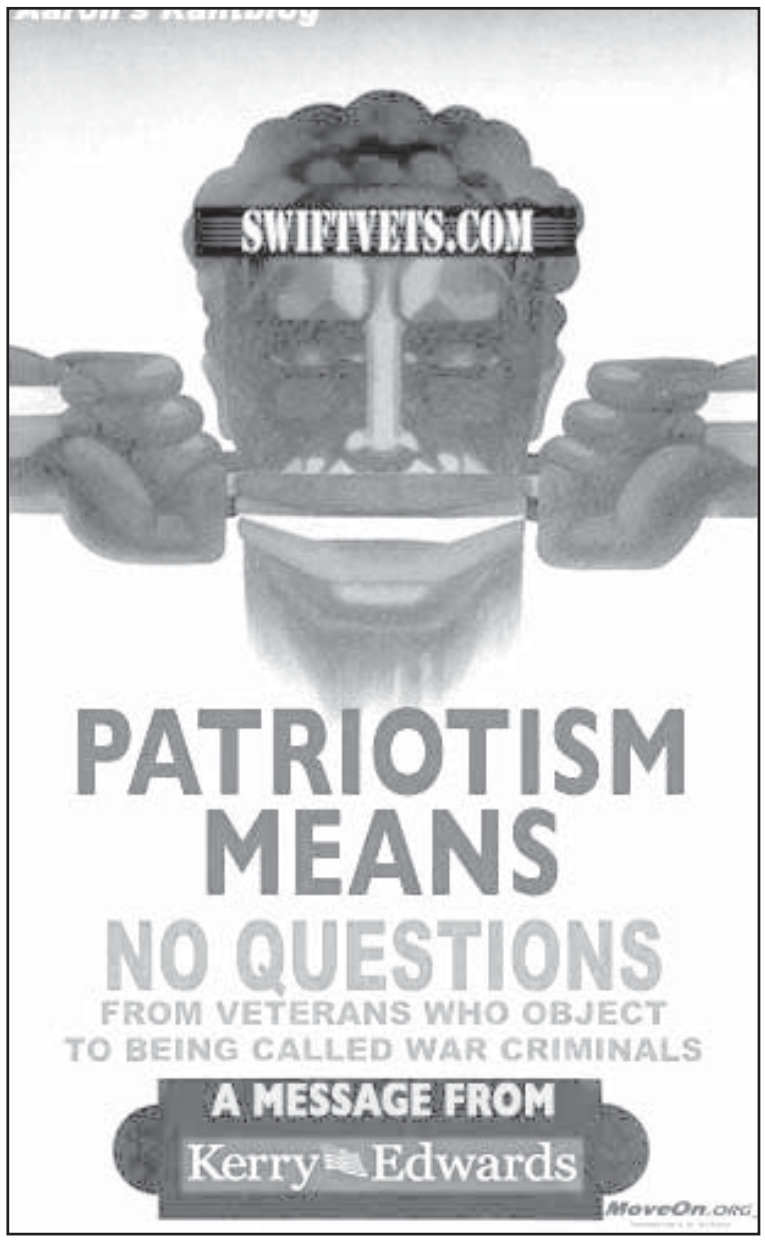

Ето още едно основание да твърдим, че: "Индивидуализмът е последното убежище на патриотизма", ако искаме да перифразираме радикално мисълта на онзи поет Самюел.

Когато Държавата припокрие Родината, тя превръща любовта в дълг и го вменява като основна черта на "одържавения" патриотизъм. Оттук насетне всичко става различно. Неизбежно се появява врагът – защото Родината няма врагове, но Държавата има. След врагът логично с е появява и омразата към него, която става неразделна част от "държавническия"патриотизъм.

В този момент патриотизмът престава да бъде родолюбие.

В българската история се е случила така, че всички съседни държави са били наши врагове. Това вероятно е Балкански синдром, щом отношението ни към тези държави и до днес се измерва със спомена от войните. Но тези войни са били предизвиквани от овластените държавници, а не от народите. Народите са попълвали числения състав на армиите.

Земя, ресурси и власт, това са били водещите мотиви на почти всички войни. В повечето случаи войниците от воюващите армии не са притежавали нищо от това. Поголямата част от войниците са били прости селяни.

Изкушавам се да кажа, че децата и селяните са най-искрените родолюбци-патриоти и най-автентичните индивидуалисти в чистия смисъл на думата.

В своята статия "Петролът, който ядем" американският изследовател Ричард Менинг намира интересно обяснение за воюващото човечество. Според него земеделието е откраднало нашата цивилизация. Две-трети от световното земеделие е свързано с отглеждането на три зърна - пшеница, ориз и царевица.

До 1960 г. всички естествени природни полета на планетата са вече разорани. Само 1% от тревните полета в умерения пояс са останали недокоснати от човешката дейност.

Оттогава започва "Зелената революция", което означава, че растениевъдите и агрономите селектират трите зърна така, че да могат да бъдат свръхнатоварвани с вода и химически торове, особено с азот. Проблемът е че тези химически торове се произвеждат от друг природен енергоносител – петролът.

Петролът, образно казано, е един доверителен енергиен фонд, завещан на човечеството от животинските видове, живели преди нас.

Средно за възстановяване плодовитостта на 10 декара обработваема земя са необходими около 20 литра петрол, изразходвани за производството на химически торове.

Само през 1997 г. за производство на изкуствени торове в САЩ е изразходвано такова количество петрол, за чието създаване са били необходими 400 години.

Обикновено си мислим, че петролът основно се използва за производство на гориво за нашите автомобили. Но не е точно така. Земеделието е неговия най-голям консуматор - гориво за земеделските машини, производство на торове за увеличаване на зърнодобива и не на последно място порочната връзка: зърно - фураж – животновъдство.

За получаването на всяка една калория в храната, която ядем, са изразходвани от една до десет калории петрол. Петролът всъщност се е превърнал в съществена част от хранителната верига. Рано или късно обаче енергийната сметка на човечеството няма да излезе.

Всички прекрасно знаем, че няма безплатен обяд, че не може от нищо да получиш нещо и така логически достигаме до първия закон на термодинамиката, който гласи, че енергията нито се създава, нито се губи – тя просто преминава от една форма в друга. А една голяма част от част от тази енергия е преминала от земята в поясите от тлъстини по телата ни.

В продължение на един 40-годишен период след 1960 г. населението на света се удвоило, като почти цялото увеличение от 3 млрд. се е вляло в най-бедните, но и най-плодовити, слоеве на света. Макар човечеството да е развило главозамайващи умения за производство на блага, две трети от него и до днес страда от недохранване. А две трети пък от основната земеделска продукция, пак повтарям, се състои само от тези три растения: ориз, пшеница и царевица.

Това удвоено 6 милиардно човечество, при положение, че ние хората сме само един вид сред милиони други, консумира около 40 % от цялата "първична производителност" на Земята. Този прост пример може да обясни защо сегашните темпове на измиране на други видове са 1000 пъти по-големи от периоди преди човешкото господство на планетата.

Ние, 6 милиардното човечество, просто сме откраднали храната на други живи същества, като по-богатите от нас са откраднали повече от останалите.

Позоваването ми на тази статия не е отклонение от темата, а опит да се погледне към нея от по-глобални висоти. Защото Земята не е съвкупност от много човешки родини, а цял един свят, част от който сме и ние - хората.

Защото родолюбието черпи сили от любовта към света и живота. Ето една съвременна равносметка – "хлябът наш насъщен", символизиращ вяра, традиции, морал и народен бит, се е превърнал в продукт от световната консуматорска верига.

Глобализмът на съвременната индустрия, освен че създава унифицирано консуматорско общество от потребители /разбирай "сублимирани роби" според Херберт Маркузе/ е причина да изчезнат безвъзврат-

като индивидуализъм

но традиционните модели на живот в много райони по света, превръщайки селските производители в излишни хора и лишавайки по този начин родолюбието и патриотизма от изконните им извори и същност. Така тези понятия стават обречени заложници на партийни популисти, шовинисти и националисти, които експлоатирайки патриотичната тема, преследват свои цели.

Справянето с всички тези проблеми, свързани със световната икономика, екологията, енергийните ресурси, националната идентичност в епохата на глобализма, съхраняването на личното достойнство в политическия симулакрум, отстояването срещу безотговорната консуматорска псевдокултура може да се постигне от развити граждански общества от личности – многообразни в своята индивидуалност, осъзнаващи отговорността за свободата на своя избор.

Съществуват доста сравнителни изследвания на националните култури, обобщаващи много данни за голям брой нации. Най-популярни през последните години са класификациите на холандския учен Герт Хофстеде, който сравнява нациите по света по тяхното отношение към социалното неравенство, към реда и законността, както и по степента на колективизъм и индивидуализъм. Оказва се, че един от неговите показатели, а именно степента на индивидуализъм, кореспондира твърде добре с техническия прогрес в съответната страна, с жизнения стандарт и степента на цивилизованост на хората в нея. Може би е парадоксално, но страните с високо развит индивидуализъм не се характеризират с висока степен на социално неравенство. Докато за колективиста колективизмът звучи хуманно, а индивидуализмът - егоистично, за индивидуалиста колективизмът е форма на експлоатация на по-способни от по-неспособни.

Дмитрий Варзоновцев, български блогър от руски произход, споделя, че държавата, според него, не е нищо друго освен самите граждани - тяхното умение да разбират и реализират общите интереси. Възходът или упадъкът на една държава е сбор от напредъка или деградацията на нейните отделни граждани. Затова най-доброто, което можем да направим за своята страна, съвпада с най-доброто, което можем да правим за себе си.

Неговото мнение по интересен начин кореспондира с есето на Хорхе Луис Борхес "Нашият беден индивидуализъм", в което авторът споделя: "Аржентинецът, за разлика от североамериканците и почти всички европейци, не се идентифицира с Държавата. Това се дължи или на обстоятелството, че правителствата в тази страна най-често са ужасни, или на общия факт, че Държавата е неразбираема абстракция. Държавата е неперсонална. Аржентинецът може да проумее само персонифицирани лични отношения. Следователно, за него ограбването на обществени средства не е престъпление. Аз отбелязвам факт, не го оправдавам или извинявам. Едно нещо е сигурно: аржентинецът е индивидуалност (личност, а не електорална единица). Афоризми от сорта на Хегеловия "Държавата е реалността на моралната идея" му изглеждат като зловещи шеги."

В модерния свят на глобализма хората инстинктивно се стремят да изразят своята личност, да подчертаят идентичността си чрез различни форми на принадлежност и начини на себеизразяване.

Това е предизвикан индивидуализъм, който включва многообразни методи за експониране, "туширане" и "ретуширане" на Аз-а – начини на обличане, общуване, хранене, ходене, жестове.

В този смисъл съвременната татуировка и пиърсинга са своеобразен синтез между индивидуализъм и принадлежност - полова, културна, социална, национална и пр.

Традициите на татуирането в Европа датират още от 1769г., когато корабите на капитан Кук минават през Таити. Моряците са запленени от екзотичната практика да „отбележиш нещо" върху собствената си кожа – най-големият човешки орган, затварящ физиологичните пространства на нашите тела и сетивен посредник с околния свят.

Какво ли биха били ласките и целувките без чувствителността на нашата кожа?

"Тату" на един от полинезийските езици буквално означава "нанасяне на рани". Татуровките са начин за изразяване на личен лайфстайл, патриотизъм и индивидуализъм. Много велики личности са носили татуировки. Много хора носят татуировки на велики личности. Много затворени тайни общества от окултния и криминалния свят използват татуировките за означаване на принадлежност и йерархия.

Вълкът от "Ну, погоди!" също има татуировка – сърце пронизано от стрела. Той е хулиган, бунтар и завършен индивидуалист. Доброто зайче е положителен обществен представител.

Кой от двамата е истинският патриот?

Сещам се за руския филм "Гу-га" от 1989 г., в който се разказва за геройските сражения на рецидивисти-затворници през Втората световна война, които обаче нямали право да носят армейски отличителни знаци, дори нямали право да влизат в бой с вика "Ура", а крещели зловещото "Гу-га".

Вероятно затова искам да завърша със цитат от стихотворението "Родина" на поета Цанко Лалев:

"Родината не е капан от граници и от миражи,
и не започва със портал,
пред който се поставя стража.

Родината е век след век
и вик след вик, и тишината,
която кара в теб кръвта
като камшик да се премята.

Родината е бавен път,
на който всеки сам избира
от ябълката до дървото
и от дървото до всемира."

Балчо Балчев по време на форума

Стартират общинските мерки за селските райони

Мерките от програмата за развитие на селските райони, които са насочени към общините, ще бъдат отворени за прием на проекти от 20 септември. Според изготвения предварително график те трябваше да стартират в началото на месеца, но общините са поискали отсрочка, за да могат да подготвят проектите си. Информацията беше потвърдена от фонд "Земеделие". На 20 септември ще започне прием на проекти по двете мерки за обновяване и развитие на населените места и за основни услуги за населението и икономиката в селските райони. В началото на годината беше увеличено и авансовото плащане по тях от 20 на 50%. Местните администрации, които досега не са подавали проекти за основни услуги за населението и икономиката в селските райони, ще имат възможност възможност да подадат няколко заявления за подпомагане. Единият вариант е да подадат проект за инвестиции извън обхвата на европейския план за икономическо възстановяване, а всеки следващ да бъде само по плана.

Общите разходи по всички проекти не трябва да надхвърлят 10 млн. евро. Възможен е и вариант за кандидатстване само по плана за икономическо възстановяване, като отново таванът на подпомагане е 10 млн. евро. Мерките от програмата за развитие на селските райони бяха затворени постепенно в първите месеци на годината заради натрупани и необработени от фонда около 11 хил. проекта. От средата на лятото започна нов прием, като мерките отново се отварят постепенно. Според справка на фонд "Земеделие" от средата на август за двата месеца, в които са се набирали проекти, кандидатите за финансиране са били 1418. Най-голям интерес е имало към инвестиции в фотоволтаици, туристически обекти и развитие на полупазарни стопанства. Също през септември предстои да се отвори и прием на проекти за насърчаване на туристическите дейности и за професионално обучение и информационни дейности.

НЗЗ XXI век

Снимка Елисавета РАДЕВА

Честит имен ден на

Елисавета Радева!

Пожелаваме много здраве, щастие, късмет и Света праведна Елисавета да закриля теб и близките ти!

В работата бъди винаги на точното място, в точното време, за да запечатваш всички политически събития.

От редакционния екип

Честит рожден ден на

Фрина Топалова!

Пожелаваме много здраве, късмет в дома и успех през годината. Нека те споходи радостта да имаш студент.

Бъди все така борбена и отдадена на земеделската идея.

От редакционния екип

Честит рожден ден на

Радко Радев!

Пожелаваме много здраве, късмет в семейството, берекет в къщата и все така да си отзивчив и съпричастен към делата земеделски!

На многая лета!

От редакционния екип

Честит рожден ден на

Таня Тодорова

председател на областното настоятелство в Бургас

Желаем много здраве, борбен дух и земеделски успехи!

От Постоянното присъствие на ПП „Обединени земеделци"

114 години от рождението на поета-земеделец Сергей Румянцев

Марш на селската младеж (ЗМС)

Напред

Сергей Румянцев

Напред неотстъпно, другари,
напред в неотстъпна борба:
часът за разплата удари,
и бойна засвири тръба!

Готови да бъдем да мреме
и жертви до край да дадем:
пред нас великото време,
което ни вика да мрем!

От ширните родни полета
на родната майка земя
ний идем на вихри с крилете,
да пръснем вековна тъма!

Ний идем безбройни и смели -
в сърцата ни буря играй
и нашият устрем предели
в борбата с тъмата не знай!

В стремежа към нови простори
ще пръснем последни тъми:
в сърцата бунта говори
в душите – протеста гърми!

Отправили взор към лазура,
летиме кат' буря напред,
че нашето име е буря,
и бури ни дебнат отвред!

И в стройни безбройни дружини,
ще смажем всички врази,
и нашият марш ще премине
през буря и кръв, и сълзи!

Че ние борците сме нови,
за новия светъл живот,
що сетните чупят окови
на бедния селски народ!

С орало, сърп и мотика
и с огнена вяра в гърди,
напред към участ велика,
да пуснеме светли бразди!

Върховното време настана,
Напред, неуморно напред,
към нашата цел начертана
към нашия пълен разцвет!

„Ние се родихме в дни на бури
и посред бури растем,
и посред бури в блян лазурен,
за слънцето няма ний
да спрем."

В редицата на незабравимите и безсмъртни народни синове, отдали младостта и живота си за свободата и щастието на трудова България, с все по ярък блясък сияе и образът на Сергей Румянцев - вдъхновен певец на селската правда, на борбата и патриотизма - „майстор на лютата поетическа сатира. 85 години неговото име и творчество вълнуват сърцата ни. Защото той бе неустрашим защитник на народните интереси, защото пламенно воюваше с неправдата и вдъхновяваше, с дръзкото си поетично перо трудовите хора, да намерят истинския път „ към света и нов живот". Ту нежен поет на българското село, ту жарък изобличител на народните врагове, стиховете му поразяват с гражданската си сила, зов за борба и подвиг. Творчеството на Сергей Румянцев продължава да ни владее със своята, непосредственост и искреност, с пламенните си чувства. С тези си завидни качества на поет и гражданин Сергей Румянцев се нарежда в предните редици на нашата художествена литература и като вдъхновен певец на борбата на трудовите народни маси.

В бунтовното сърце на поета, затуптяло край китните брегове на Златна Панега, кипи люта ненавист към враговете на трудещите се, към народните изедници и кръвопийци, бушува върла непримиримост към силите на мракобесието и тиранията. Обикнал безпределно родната земя и народа си, той самоотвержено и жертвоготовно се противопоставя на неговите потисници, експлоататори и на буржоазното котило. Затова го обиква за цял живот и народът - работният народ с напуканите мазолести ръце, превит от непосилния труд в хлебородния чернозем.

Душата на Сергей Румянцев е пропита с голяма синовна обич към трудовите и угнетени маси. Тя е облъхната от порива вярно и предано да им служи, да повдига духа им и да им вдъхва вяра като ги зове напред - в смела и решителна битка за народно благоденствие, да ги води към трудови победи, към светлина, слънце и правда. Поетичното му сърце жадува да бъде мощен глас на пробудените народни маси. Румянцев копнее да израсне като истински революционен поет, чиято струнна лира да възпява идеите за правда, за народно добруване и да възпламенява народната борба.

Сергей Ромянцев е не само съвременник на управлението на Земеделския Съюз, но и с пълни сили, чрез своето вдъхновено остро перо, участва в неговото утвърждаване. Съвременник е и на неговия възход, а и на трагичните му дни. Но като истински борец той не унива, не губи нито за миг вярата си в силите на народните маси и в бъдещето на трудова България.

Димитър Митов Диловски е роден 5 септември 1895 година в село Блъсничево (днес - село Румянцево), Ловешка област, в многодетно семейство на бедни селяни. От баща си наследява любознателността и духовността, а от майка си - скромността и честността. Началното си образование Румянцев завършва в родното си село, а прогимназия - в Луковит. Жаждата за знания го отвежда в Плевен, където успява да си издейства издръжка от командира на 17-ти пехотен полк и се записва в Плевенската мъжка гимназия. Там едва 17-годишен, Димитър Диловски проявява своето поетично дарование. През 1917 година завършва школата за запасни офицери и е изпратен на Южния фронт, като командир на взвод. Тежки и мъчителни са дните, в които героичните моменти пред прага на смъртта се сливат със спотаявания вътрешен протест срещу това безумие, което е войната. Първата световна война свършва, а Димитър Диловски се завръща в родното си село и става учител. С пламенното си сърце завладява своите възпитаници. Разказва им за книгите, които е чел. Разкрива им причините за сиромашията, учи ги да обичат родината си, да мразят чорбаджиите и войната. Чете им свои стихове, под които се подписва с различни псевдоними: Глан, Томас Глан, Валерий, Пелеас и др.

Сергей Румянцев /1896-1925/

През юни 1921 г. Димитър Диловски, отива да работи в София. Започва нов момент в политическото и творческото му развитие. Отначало, като служител в Народния театър, а по-късно като репортер и коректор на вестник „Земеделско знаме", той се сближава с видните земеделски дейци Александър Стамболийски и Цанко Церковски. Привързаността му към родното село, неговата обич към отрудените селяни, дружбата му със земеделските водачи и обстановката в страната, го ориентират към редовете на БЗНС. От страниците на вестник „Земеделско знаме", запламтяват неговите огнени стихове и памфлети, които зоват селяните на борба и бичуват, осмиват и жигосват буржоазните порядки. Димитър Диловски приема псевдонимът Сергей Румянцев, по името на прославения руски генерал, като остава известен в историята и поезията с това име.

През април 1922 г. Сергей Румянцев е включен в състава на българската делегация на Международната конференция в Генуа. Там той се среща с ръководителя на съветската делегация Чичерин – комисар по външните работи, и го интервюира. Той е първият български журналист взел интервю от представителите на новата съветска власт. Завръщайки се в родината, обогатен с нови впечатления, той се отдава на творческа дейност. Сътрудничи активно на вестниците „Земеделско знаме", „Победа", „Младежко знаме" и др.

През есента на 1922 г., заедно с Трифон Кунев основават хумористичното списание „Див дядо" и около тях се групират земеделски поети-хуморсити, писатели, художници.

Времето от 1921 г. до 9 юни 1923 г. е най-плодотворният период от творчеството на Сергей Румянцев. Тогава се раждат най-хубавите му стихове: „Води ни напрад" , маршът на земеделската младеж „Напред", „На щурм", „Референдум", и др. Под неговото перо излизат и забележителни сатирични характеристики и саркастични пародии - насочени срещу водачите на реакцията. Деветоюнският преврат го заварва на път от Славовица за Горна Оряховица. На гара София поетът е арестуван и откаран в Обществената безопасност, но по една случайност успява да се спаси от разстрел. След 9 юни 1923 г. Сергей Румянцев се включва в единия фронт против монархо-фашиското правилтелство на Александър Цанков. През 1924 г., по предложение на Димитър Грънчаров, Сергей Румянцев издава своите творби в стихосбирката „Селски бодили". Още не стигнала до читателя, тя е конфискувана, а авторът е обявен за враг на държавата. Непрекъснато преследван, Сергей Румянцев продължава да твори и взима участие в конспиративната борба. Пътува из страната и пренася важни съобщения и писма, участва в нелегални събрания.

През 1924 г. се провежда III Конгрес на Младежкия Земеделски съюз, който е под ръководството на Сергей Румянцев. На форума се приема резолюция за борба на селската младеж срещу тиранията на правителството на България. През зимата на 1925 г. година, макар в нелегалност, Сергей Румянцев се включва активно в изграждането на младежки комитети в цялата страна. Трудният нелегален живот, който води, поета описва в своите недовършени песни. При 100-дневната обиколка на Александър Стамболийски, Сергей Румянцев е до него, и ярко и точно отразява всичко във вестник „Земеделско знаме". Едни от най-хубавите стихове на Сергей Румянцев са посветени на Петко Д. Петков - „Гърмиш и жигосваш", на Александър Димитров и на Александър Стамболийски – „Води ни напред", „Развей се оранжево знаме" и др.

На 16 април 1925 г. е извършен атентат в църквата „Света Неделя" в София. Това дава повод на правителството на Александър Цанков, да се справи с останалите верни на Александър Стамболийски и на земеделската кауза смели земеделци, да бъдат ликвидирани. Между арестуваните и отвлечените след атентата е и Сергей Румянцев. Предполага се, че е убит или изгорен в края на месец април 1925 г. от органите на Обществена безопасност. Далечната 1925 година, ще остане в историята с убийствата на хиляди смели народни борци и земеделци, загинали по най жесток начин.

Сбъднаха се и словата на неговия непрежалим учител и другар Александър Стамболийски, който му бе предначертал: „Остани поет на своята нация!".

Пейко ГЕЧЕВ – член на Постоянното присъствие на ПП „Обединени Земеделци" и председател на Областното настоятелство - Ловеч

Неврозата

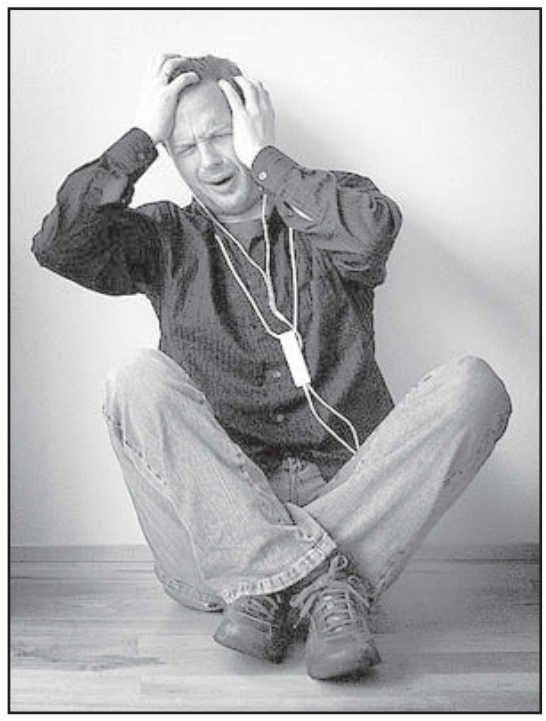

Всяка човешка личност притежава свои опори. Още в детството се изграждат „носещите греди", които здраво или не дотам здраво се свързват една с друга и постепенно се наместват, за да осигурят равновесието на конструкцията.

Може да се каже, че човешкото същество е съставено от „невротични" носещи греди. Необходимо е обаче преди всичко да се разгледа терминът „невроза" в нормалното му значение. Това е твърде важно, като се има предвид „болезненото" съдържание, което обикновено се влага в него. Имаме невроза в най-широкия смисъл - винаги когато дадена човешка личност се приспособява към предложени (или наложени) отвън норми. Безкрайният низ от усилия да се приспособим „към другите" поражда многобройни „неврози".

Човешкото същество е вечен акробат. Във всеки миг, във всяка милиардна част от секундата целият организъм се стреми да запази равновесието си. И във всеки миг организмът достига до състояние на равновесие, в което би могъл да остане неопределено дълго време, ако не беше система в движение. Така че нашето несъзнавано, което прилича на гигантски компютър, натъпкан с информация, непрекъснато се опитва да запази равновесието на системата, като това много често става в ущърб на една или друга част от цялото. Крайно важно е добре да разберем този факт.

Да се върнем на компютъра. Да си представим огромен централен компютър на не помалко огромен завод. Да допуснем, че в него работят сто хиляди души, от генералния директор до най-неквалифицирания работник, като всеки има своето място и функция. Да предположим още, че на компютъра е подадена цялата информация за всичко в завода - от най-дребната машинна част до най-малката молекула на всеки човек, изпълнител или ръководител.

Компютърът е включен денонощно. Да вземем сега един измежду стоте хиляди служители, който работи в кабинета си на двайсет и петия етаж. Той очевидно не знае нищо от онова, което става в „утробата" на компютъра. Последният функционира в интерес на цялото и не се интересува от служителя като отделен елемент; нито от генералния директор, нито от някоя машина или машинна част поотделно.

С цел да запази равновесието на системата компютърът ще смени дадена машинна част, ще премести или уволни някой служител, ще назначи нов директор и т. н. Следователно, личното благополучие на кой да е от елементите може да бъде накърнено в името на общото равновесие. Да кажем, че мерките спрямо служителите са една или друга невроза, нормална или не. Да прибавим, че анормалната невроза наподобява служителя, който би искал на всяка цена да се задържи на своя пост заради личната си сигурност, но не успява да се впише в равновесието на цялото. Тогава този служител се превръща в нещо като „фиксация"; работата му става стереотипна; той се труди само за себе си, откъснат е от колектива и функционира на празни обороти, вкопчвайки се в неизменната си задача. Разбираемо е в такъв случай, че между него и компютъра, между него и колегите му възниква силно напрежение. Това напрежение се нарича тревожност.

Всяка невроза (нормална или не) е опит за приспособяване. При анормалната невроза нещата се развиват така, сякаш част от цялото работи за своя сметка (както служителят в завода). Появяват се „комплексите", които са чужди тела в психичното на личността. Изгражда се скован Свръх-аз. Чуждите тела се превръщат в нещо като магнити, които привличат към себе си цяла поредица от поведения, които иначе биха били нормални. Част от личността се обездвижва. Между нея и другата част, „здравата", възниква напрежение. Тревожността избликва, разлива се, приижда, докато в същото време се води все по-ожесточена битка за истинско или мнимо приспособяване. А компютърът на несъзнаваното работи без почивка. Неврозата е опит да се намери сигурност и общо равновесие за сметка на една или друга част от личността. Познанието ни за нея ще ни помогне да я преодолеем по-лесно.

Интернет мании

Интернет роди доста странни фобии, мании и пристрастености. Британският седмичник "Ню сайънтист" обяснява някои от тях.

Его-сърфиране Когато проверявате своето име и репутация в интернет по-често, отколкото е прието за нормално.

Блог ексхибиционизъм Разкриване на тайни или лична информация в киберпространството, след като за всички би било най-добре да ги запазите за себе си.

Кракбери Проклятието на модерния началник - дори на погребението на баба си не можете да престанете да проверявате своето "Блакбери" (популярно джобно устройство, което може да се използва като телефон, за електронна поща и сърфиране в интернет).

Гугъл детектив Описан като "човек, който непрекъснато души в интернет за стари приятели, колеги или гаджета от ученическите години".

Киберхондрия Главоболие и специфичен обрив в същото време? Пространно онлайн проучване ви убеждава, че това трябва да е рак.

Фото воайорство Прелистване на фотоалбуми на хора, които никога не сте познавали.

Уикипедихолизъм Прекомерно посвещаване на каузата за принос в развитието на виртуалната колективна енциклопедия - Wikipedia. Ако имате съмнения или прояви на симптоми на тази мания, можете да си направите онлайн тест за степента на пристрастеност.

До 2029 година

Машини и хора – в едно цяло

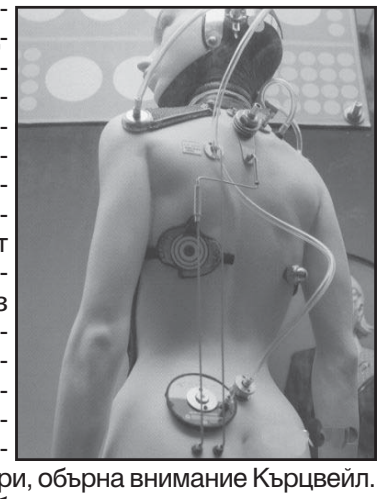

Машините ще достигнат човешкия интелект до 2029 г., предрича водещ американски изобретател, цитиран от Би Би Си. Човечеството е прага на изобретения, които ще позволят "наноботи" да бъдат имплантирани в човешкия мозък, за да станат хората по-умни, заяви инженерът Рей Кърцвейл. Машини и хора вероятно ще станат едно цяло чрез импланти в тялото, които ще подобрят интелигентността и здравето. Това е част от нашата цивилизация, убеден е той. Машините вече извършват стотици човешки дейности в различни сфери, обърна внимание Кърцвейл. По думите му в мозъците ни ще бъдат имплантирани интелигентни наноботи, които директно ще комуникират с биологичните неврони. Те ще засилят способностите на ума и паметта ни и с тях ще влизаме във виртуалната реалност чрез собствената си нервна система. Кърцвейл е един от 18-те влиятелни учени, избрани да определят великите технологични предизвикателства пред човечеството през XXI век от Националната инженерна академия на САЩ.

Татуирани чанти – хит през 2011

Творческият директор на модна къща "Луи Витон" Марк Джейкъбс представи нова колекция куфари и пътнически чанти, създадени в сътрудничество с популярен майстор на татуировки. За никого не е тайна, че дръзкият и иновативен дизайнер е голям фен на татуировките. Изглежда изкуството да украсяваш кожата си се е превърнало в личен фетиш за американския моделиер. Тази страст на дизайнера в последно време е преминала границата между иглата и мастилото и е вдъхновила новата колекция пътни чанти на марката "Луи Витон", чиито модели са предназначени за мъже. Признатият в цял свят художник на татуировки Скот Кембъл, който

е и личен татуист и приятел на Марк Джейкъбс, е изрисувал някои от чантите в новата колекция, която ще излезе на пазара през следващата пролет. Двамата и друг път са работили заедно в името на модата. Кембъл неведнъж е изрисувал телата на модели, представящи нови колекции на световния подиум. Но луксозната марка не е първата, която се вдъхновява от татуировките. „Гучи" вече представиха своя колекция ръчни чанти с въпросните украски, а от „Шанел" предлагат дизайнерски временни татуси. Очаква се и други модни марки да започнат изработката на подобни красиви аксесоари. За продуктите ще се заложи не само на естествена кожа, но и на плат, върху който ще се щамповат или бродират украсите.

По материали от Интернет страницата подготви Анета БОЖИДАРОВА

Така го е казал народът

- Който вдига рогове, остава без уши.
- От двама добри приятели и мечката бяга.
- Който много бърза, задминава си късмета.
- Пияни сълзи Бог не приема.
- Където две врати скърцат, там пръст не слагай.

народно ЗЕМЕДЕЛСКО ЗНАМЕ XXI век

Доайен и почетен директор Милан Дренчев
Директор д-р Анастасия Димитрова-Мозер
Главен редактор Балчо Балчев
Редакционен екип:
Вътрешна политика и земеделие: Анета Божидарова
Анализи, коментари и култура: Силвена Станилова
Фоторепортер и артдизайн: Елисавета Радева

Предпечат и коректор: Виолета Станиславова
София, бул. "Витоша" № 12, ет. 3, телефон за контакт: 987 08 71

РЕГИОНАЛНИ КЛУБОВЕ НА ПП "ОБЕДИНЕНИ ЗЕМЕДЕЛЦИ":

БУРГАС, гр.Бургас к-с "Братя Миладинови "бл.57 м/у вх.7и8; **ВРАЦА, п.к 3000, ул. Иванка Ботева - 5; 092/666-577; 0879021343; ПАЗАРДЖИК**, ул. Ал. Стамболийски № 14 -0885231625;0884884603; **ПЛЕВЕН**, ул. "Дойран" № 140, ет.4,стая 407, тел.064/822164; **ПЛОВДИВ**, ул. Александър Батенберг № 27 ; 0889263028; **СОФИЯ-ГРАД**, бул. "Витоша" № 12, ет.3, тел. 02/9870871; **СТАРА ЗАГОРА**, ул." Кольо Ганчев"62-0879021347; **ЧИРПАН**, ул. "Георги Димитров № 30.

КОРЕСПОНДЕНТИ:

БУРГАС, Петко Ношков, 056/50 05 69, petko_noshkov@abv.bg; **БЯЛА ЧЕРКВА,** Живка Танчева, тел. 06134/30-05; **МОНТАНА**, Юлий Йорданов, тел. 096/2 75 27; **ПЛОВДИВ**, Гичка Кърнева, тел. 0879 02 13 59; **ДИМИТРОВГРАД,** Живко Русев, j_rusev.1962@abv.bg; **ПЛЕВЕН**, Богомил Радулов, 0897 89 32 04.

Вестник "Народно земеделско знаме XXI век" се издава от ПП "Обединени земеделци"

Ръкописи не се връщат
Редакционно приключване на броя - четвъртък
Кат. № 509; Цени на абонамента за 2010 г.:
За 1 месец - 2,00 лева; За 3 месеца - 6,00 лева
За 6 месеца - 12 лева; Годишен абонамент - 21 лева
Всеки месец до 15-о число можете да се абонирате за в. "Народно земеделско знаме XXI век"
Български пощи-ЕАД; "Артефакт"; 971 95 61; "Оларт": тел. 975 20 29. "Близнаци-89": тел. 962 06 06 / 05; "Добипрес": 963 30 81.

Д-р Ангел Ангелов, зам. председател на Българския ветеринарен съюз:

Не сме поредните мрънкалници, които искат пари

Интервю
на Богомил РАДУЛОВ

- Д-р Ангелов, колко са членовете на Българския ветеринарен съюз?

- В Плевенско сме около 80 човека в колегията, която е практикуваща, а в национален мащаб в Българския ветеринарен съюз членуват около 1 900 човека. Това не е първият ни протест, а поредният ни митинг. Определихме месец август като месец на символичните протестни действия. Направили сме график. Всички колеги в страната протестираха в различно време, символично.

- За какво стачкувате?

- Всички мислят, че го правим само за пари. Това не е така. Ние протестираме в израз на нашата добра воля за един конструктивен диалог с Националната ветеринарномедицинска служба /НВМС/ и с Министерство на земеделието и храните. Искаме ясна визия за бъдещето и изобщо за ветеринарната професия.

- Нали в началото на август излезе съобщение, че на една от срещите вече сте се разбрали и нямате съществени спорове, дори се каза, че започват да ви изплащат 25 на сто от дължимото. Защо сте пак тук и пиете минерална вода?

- Ние не сме се разбирали за нищо, няма никаква договореност. Просто министър Найденов ни представи този вариант на плащане и той след това не беше подлаган на никаква дискусия. Нашето ръководството изпълнява решенията на нашия орган – на Националния съвет. Когато на заседание беше представен вариантът на Министерството на земеделието и храните /МЗХ/, колегите гласуваха единодушно против. И нямаше как да не бъде така, тъй като на всички са изплащани някакви нищожни суми през тези осем месеца. Те, ветеринарите, де факто спонсорират държавата. Но в никакъв случай заплащането не бива да бъде лайт мотивът на нашите искания. Защото хората ще си кажат,че ние сме поредните мрънкалници в държавата, които си искат парите. Ние сме за това да има диалог, да има чуваемост и най-вече да се знае какво ще правим след 1 януари 2010 г. Ние, хората които сме на терена, осигуряваме спокойствието на българския гражданин като се борим срещу проникване на всякакви заболявания.

Д-р Ангел Ангелов

Д-р Ангел Ангелов е частно практикуващ лекар от Плевен, като в частната си клиника лекува предимно дребни животни. Той е зам.-председател на Националната организация на Българския ветеринарен съюз вече осем години. Д-р Ангелов участваше в протеста на ветеринарите миналия четвъртък пред Районната ветеринарномедицинска служба /РВМС/ - Ловеч. Тогава разговаряхме с него за проблемите на съсловието и на организацията.

- И все пак колко пари са ви платени до сега?

- За полугодието колегите са изработили 5 млн. лв., които трябваше да бъдат изплатени доста отдавна. Те са за договорени дейности с държавата – за извършване на имунопрофилактика, за взети кръвни изследвания, за маркиране на животните. Това са изработени де факто пари. От тях са ни изплатени само 1 200 000 лв. А през това време хората са плащали от своя джоб пътните, за да отидат до лабораторията във Велико Търново, консумативите, транспорта между селата, а имаме и участъци в радиус от 70-90 км. Съвсем резонно е да си искаме това, което е по договор, а те ни обвиняват в какво ли не. В сребролюбие, в това че сме поредните рекетьори на държавата. В крайна сметка ако за 2009 г. предишният министър не беше предвидил пари за имунопрофилактика, както го обвиняват, ние питаме защо за 2010 г. министър Найденов не предвиди тези пари. Сега се наложи от парите за 2010 г. да се изплатят миналогодишните задължения и така касата остана де факто изпразнена.

Нашето животновъдство е от типа ъндърграунд, защото хората предпочитат самолечението и нямат средства, за да осигурят адекватно лечение на животните

- Наистина се чуха приказки, че поне някои от вас са богати хора. Така ли е?

- Едва ли можем да кажем, че един ветеринарен лекар, който работи долу на терена, е богат човек. Когото и да попитате от колегите ще видите, че те са на ръба на жизнения стандарт. Всички знаем, че нашето животновъдство е от типа ъндърграунд, защото в частните дворове хората предпочитат самолечението, тъй като нямат средства, за да осигурят адекватно лечение на животните. От друга страна, държавата не си изпълнява функциите да заплати извършените от нас дейности. И накрая се цитират суми, които са главозамайващи. Но дори и да е така, аз искам да попитам лошо ли е човек с висше образование да има едно достойно заплащане? Всичките пари, които са цитирани, са цитирани на парче. Но дори колегите, които вземат 15-20 хиляди лева на година - това много ли е? Ако се раздели сумата на 12 месеца и се направят отчисленията за осигуровки и други разходи, какво ще остане за самия лекар? Така че най-малко нашата гилдия може да бъде обвинена като гилдия на богаташи. Но все пак мога да кажа, че за първи път миналата година нашите лекари получиха едно що-годе добро заплащане на техния труд. Преди това те получаваха направо смешни пари. Извършваха прегледи за стотинки – за по 5, за по10 стотинки, което просто е смешно. Не може човек с висше образование да получава за труда си жълти стотинки.

- Какво предлагате с вашите искания за тази година?

- Конкретни цифри в момента не мога да ви кажа, но нашите искания пак са много далеч от това, което трябва да се взема например, ако се направи един клиничен преглед. Цифрите не са толкова завишени, колкото се спекулира с тях. В едно свое изявление министър Найденов каза: „Лекари много - говеда малко". Това според мен това е нов опит да се прехвърли проблема от болната на здравата глава.

- Може би в министерството се дразнят, че с вашите протести се спира една толкова важна дейност, свързана с живота и здравето на хората?

- Ние си гледаме нашата работа. Тъй като имаме договорни отношения, ги изпълняваме. Ако ние спрем да го правим те ще имат веднага основание да спрат договорите, т. е., ние си вършим работата всеки ден, въпреки че протестираме. И въпреки всичките изказани думи срещу нас от генералния директор на Националната ветеринарномедицинска служба /НВМС/. Ние сме големи, зрели хора, с лекота ще преминем и това, ще загърбим емоциите. Искаме само едно - яснота за бъдещето на ветеринарната професия от 1 януари 2011 г. А това е съвсем скоро и тогава ще е много интересно да видим, какво ще правим. Нямаме подписан нов годишен рамков договор, няма сключени индивидуални договори.

Недоволството на ветеринарните специалисти е заради забавените плащания и липсата на реформи в сектора

- Може би следващият ми въпрос не е точно свързан с вашите задължения, но все пак е проблем на бранша – какво ще кажете за акцията „Дупетата", в която Плевен се прочу с най-много от тези меса, за които се говори че са с изтекъл срок?

- Мога да ви кажа само моето становище като гражданин, тъй като това е работа на Държавният ветеринарно-санитарен контрол /ДВСК/. Ние тези „дупета" ги ядем вече 2-3 години. И аз искам да попитам: Първо, как са били допуснати да влязат в България? Второ – като какви са внесени, как ги е пропуснал граничният ветеринарен контрол? Ясно е, че на цялата продукция не може да се прави контрол, но на някакъв етап е трябвало да се направи проверка от ДВСК - какво сочи тя? Как са го допуснали специалистите това месо в мрежата?

И сега изведнъж министърът едва ли не на бял кон обявява, че са направили нещо голямо. Напротив, за мен това е издънка, това е техен гаф. Държавата спи или просто някой взема пари за нещо, което не върши. На практика сега - изведнъж, някои предприятия трябва да си отидат, за да останат други, които ще произвеждат с логото „Стара планина".

- А какво ще ни кажете за остатъчните антибиотици, хормони и други химикали в месата. Нали и вие трябва да контролирате този процес?

- Ние не бягаме от отговорност по този проблем, по който също ни вменяват вина. Но обяснихме и ще продължим да го правим с особена настоятелност - трябва да се спре безконтролното самолечение. Оттам да се завиши контролът на изходната суровина от фермата и нещата ще се оправят. Това е действително нещо, което е напълно поправимо, въпреки че се затвориха много лаборатории. Но на този етап по-важното е, че за така наречената Агенция за контрол на храните нищо ясно няма. Излезе само една стратегия - оттам нататък ние сме в неведение, какво ще прави тя и какво ще бъде нашето взаимодействие с нея от началото на следващата година. Все пак става въпрос за над 1 000 души.

Снимки: авторът и Елисавета РАДЕВА